

On Jaffa Gate

Deuteronomy 6

דברים ו

וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

plural

plural

singular

וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשֻׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

plural

plural

singular

וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמְשָׁפְטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי
 וְאִדְבַרְהָ אֵלַיךְ אֶת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמְשָׁפְטִים
 אֲשֶׁר תִּלְמַדְם וַעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ:

וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְמַד אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי
 וְאִדְבַרְתָּ אֵלַיךְ אֶת כָּל־הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר תִּלְמַדְם וַעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ:

NET Notes (Deu 5:31)

³⁸ **tn** *Heb* "commandment." The MT actually has the singular (הַמִּצְוָה, *hammitsvah*), suggesting perhaps that the following terms (חֻקִּים *khuqqim* and מִשְׁפָּטִים *mishpatim*) are in exegetical apposition to "commandment." That is, the phrase could be translated "the entire command, namely, the statutes and ordinances." This would essentially make מִצְוָה (*mitsvah*) synonymous with תּוֹרָה (*torah*), the usual term for the whole collection of law.

plural plural singular
 וְזֵאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשֻׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

NIDOTTE (The New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis)

מִצְוָה *miṣwâ*, nom. command, commandment

OT The nom. occurs 180x, 43x in Deut. Most of the occurrences of מִצְוָה in the OT parallel the various meanings of תּוֹרָה. In fact, there are numerous passages where the two terms are at least juxtaposed, if not used interchangeably (e.g., Gen 26:5; Exod 16:28; 24:12; Lev 27:34; Num 36:13; Deut 30:10; etc.). There are many references of מִצְוֹת מְצֻוָּה referring to general laws of God (Gen 26:5; Exod 20:6) or to the Mosaic legislation in general (Neh 1:5, 7, 9). Such a use is also seen in the Psalms, in particular Ps 119. Another use in the Psalms is to juxtapose מִצְוָה to the “fear of Yahweh/God” (Ps 19:9; 112:1; see also Eccl 12:13; יִרְאָה). The term is likewise used to describe the cultic contents of Leviticus, both in the sense of specific regulations (e.g., 4:2, 13, 27; 5:17) and the book as a whole (27:34). The closing verse of Num (Num 36:13) may similarly use מִצְוָה to describe the contents of that book. Likewise in Deut the term is sometimes used to describe the book as a whole (e.g., Deut 4:2; **6:1**; 11:8; 15:5; 19:9). In Prov, מִצְוָה describes the contents of human or fatherly instruction (e.g., Prov 2:1; 3:1; 6:20; 7:1–2). It also refers on occasion to the contents of a king’s commands (Esth 3:3; Eccl 8:5; Isa 36:21).

plural plural singular

וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמְשָׁפְטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

NIDOTTE

חֻק *ḥōq*, nom. portion, work, task, obligation, specific time, boundary, limit, law, order, definition; חֻקָּה *ḥuqqâ*, due, statute

OT 1. The nom. חֻק occurs 129x in OT, חֻקָּה 100 x. The uses of these two words **generally overlap** those of תּוֹרָה, מְשָׁפֵט and מִצְוָה. Many instances of חֻק and חֻקָּה are juxtaposed to these other terms, suggesting possibly that, in those cases, they **share roughly the same semantic domains**, although **some argue for clear distinctions** (e.g., חֻק refers to cultic law and מְשָׁפֵט to civil [*TDOT* 5:143]). In the final analysis, however, it is **difficult to draw distinctions** (VanGemeren, 184–87).

plural

plural

singular

וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

NIDOTTE

מִשְׁפָּט *mišpāṭ*, nom. judgment, decision by arbitration, legal specifications, legal case, legal claim

OT 1. This word occurs 425x in OT. Although **מִשְׁפָּט** encompasses a **variety of meanings**, it has **decided judicial connotations**. What is most often the topic of concern is the process governing the **settling of some dispute**, whether between human parties or between God and the Israelites, or the actual verdict itself. **מִשְׁפָּט** is **often found in close proximity** to other legal terms such as **חֹק**, **תּוֹרָה**, **צֶדֶק**, and **צְדָקָה**.

NIDOTTE

עֹד *úd* I), pi. surround, encircle; po./hitpol. help; hi./ho. warn, admonish, call to witness, a denom. vb. from עָד *ēd*, nom. witness; עֵדָה *ēdā* II), nom. witness; תְּעוּדָה *t' ūdā*, nom. attestation, testimony.

OT 5. The related nom. עֵד often refers to a legal witness to the truth of a matter. Such a witness can testify as an eyewitness to actions, statements, and legal transactions (see Ruth 4:9–11; Isa 8:2; Jer 32:10, 12, 25). The Mosaic Law carefully regulated legal testimony. A man could not be condemned by the testimony of only one witness (Num 35:30; Deut 17:6; 19:15).

OT 10. The fem. nom. עֵדָה is used of tangible reminders that an agreement has been made. It refers specifically to the seven lambs Abraham offers Abimelech (Gen 21:30) as a reminder of their treaty and oath (see E. A. Speiser, *Genesis*, 160) and the pillar erected by Laban (Gen 31:52). In Josh 24:27 the word refers to the stone Joshua set up to testify against the people. Much like the heavens and earth (Deut 4:26; 30:19; 31:28), the personified stone functions in the role of a covenantal witness.

1 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בְּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

2 לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבְנֵה־בְנֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
וּלְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֶיךָ:

3 וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל
וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבֶּון מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לָךְ
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

4 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

5 וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ:

6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ:

7 וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיֹךָ

וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:

8 וְקִשְׁרַתֶּם לָאוֹת עַל-יָדְךָ

וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

9 וְכָתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה

10

כִּי יָבִיֵאֵךְ | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר
 לְתֶת לְךָ
 עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא-בִנִיתָ:

וּבְהַתִּים מִלְּאִים כָּל-טוֹב אֲשֶׁר לֹא-מִלְּאִתְּ
 וּבְרַת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא-חֲצַבְתָּ
 כְּרָמִים וְזִיתִים אֲשֶׁר לֹא-נִטְעַתָּ

11

וְאָכַלְתָּ

וְשָׂבַעְתָּ:

12 הַשְׁמֹר לְךָ

פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

13 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא

וְאֵתוֹ תַעֲבֹד

וּבְשִׁמוֹ תִשְׁבַּע:

14 לֹא תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם:

15 כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ

פֶּן־יִחַרְה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ

וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:

16 לֹא תִנְסֹוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמִּסָּה:

17 שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ:

18 וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה

לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ

וּבָאתָ

וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם:

19 לְהַדְרִיךְ אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

20 כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר

מָה הָעֲדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֹתְכֶם:

21 וְאָמַרְתָּ לְבָנֶיךָ

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרָעָה בְּמִצְרַיִם

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה:

22 וַיִּתֶּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרַעִים | בְּמִצְרַיִם בַּפְּרָעָה וּבְכָל-בַּיִתּוֹ לְעֵינֵינוּ:

23 וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם

לְמַעַן הַבִּיא אֹתָנוּ לְתֶת לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּינוּ:

24 וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה

לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

לְטוֹב לָנוּ כָּל-הַיָּמִים

לְחִיתָנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה:

25 וַצַּדִּיקָה תִּהְיֶה-לָנוּ

כִּי-נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: